

Galatians

אגרת פולוס השליח אל הגלטיים

ט ולא-ראיתי איש אחר מן-השליחים זולתי יעקב אחי
הָאָדוֹן:
כ וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב:
כא וְאַחֲרֵי-כֵן בָּאתִי אֶל-גָּלִילִיּוֹת אֲרָם וְקִילִיקִיָּא:
כב אָבָל קְהֵלוֹת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּאָרֶץ יְהוּדָה לֹא נודַעְתִּי לָהֶם
פְּנִים בְּפָנִים:
כג אַף-זֹאת שָׁמְעוּ כִּי-זֶה הָאִישׁ אֲשֶׁר רָדַפְּם מֵאִז מִבְּשׂוֹר
כִּיּוֹם בְּשֶׁרֶת הָאָמוּנָה אֲשֶׁר הִכְחִידָה מִקֶּדֶם:
כד וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לְאֱלֹהִים בְּגָלְלִי:

פרק ב

א וּמִקֵּץ אַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה עָלִיתִי עוֹד יְרוּשָׁלַיִם עִם
בֶּר-נִבָּא וְגַם אֶת-טִיטוֹס לְקַחְתִּי עִמָּדִי:
ב וְאָנִי עָלִיתִי שָׁמָּה כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי בְּחֻזֹן וְדַבְרֵי הַבְּשָׂרָה
כְּאֲשֶׁר קִרְאתִי בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם שִׁמְתִי לְפָנֵיהֶם וְאַחֲרֵי-כֵן
לְפָנַי קִרְיָאֵי הָעֵדָה לְכַד לְמַעַן לֹא יִהְיֶה לְרִיק אֲשֶׁר
אֲחִישׁ לַעֲשׂוֹת וְאֲשֶׁר חִשְׁתִּי מֵאִז:
ג וְגַם-טִיטוֹס אֲשֶׁר עִמָּדִי כִּי-יָנִי הוּא לֹא נָטַל עָלָיו
לְהַמּוֹל:
ד כַּעֲבוּר אַחֵי שִׁקָר אֲשֶׁר הִתְגַּבְּבוּ וַיִּבְאוּ לְתוֹר אֶת-הַחֹפֶשׁ
אֲשֶׁר-לָנוּ בַּיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְמַעַן הַעֲבִידֵנוּ:
ה וְלֹא-נִפְתָּה לְבָנוּ לְהַכְנִיעַ מִפְּנֵיהֶם אֶף-לֹא כָרַגַע לְמַעַן
יַעֲמֵד עִמָּכֶם קִשָּׁט הַבְּשָׂרָה לְעוֹלָם:
ו וְלֹאֲלֵה הַמְּסֻלָּאִים בְּעָרְכֶם אִם עָרְכֶם כֵּן אוֹ כֵּן לֹא שִׁמְתִי
אֶת-לְבִי אֱלֹהִים לֹא יִשָּׂא פְּנֵי-אִישׁ וְהַמְּסֻלָּאִים הֵאֱלָה לֹא
הוֹסִיפוּ לִי מֵאוּמָה:
ז אֶף לְהַפֶּה הֵם רָאוּ כִּי-פָקְדָה נִתְּנָה-לִי לְבִשׂוֹר בְּקֶרֶב
הָעֲרָלִים כְּאֲשֶׁר נִתְּנָה לְפִטְרוֹס לְבִשׂוֹר בְּקֶרֶב הַנְּמוּלִים:
ח כִּי-הִנֵּחְתָּן כַּח לְפִטְרוֹס לְהִיּוֹת שְׁלוּחַ אֶל-הַנְּמוּלִים הוּא
נִתֵּן לִי כַּח לְהִיּוֹת שְׁלוּחַ אֶל-הַגּוֹיִם:
ט וכְּאֲשֶׁר רָאוּ יַעֲקֹב וְכִיפָא וַיּוֹחֲזֵן הַנְּחֻשְׁבִים לְעַמּוּדֵי
הַקְּהֵלָה כִּי-חֲסָד אֵל עָלַי נִתְּנוּ לִי וּלְבֶר-נִבָּא אֶת-יַד
יְמִינִם לְאוֹת אֲחֻזָּה לֵאמֹר כִּי אֲנַחְנוּ גִלְף אֶל-הַגּוֹיִם וְהֵם
אֶל-הַנְּמוּלִים:
י אֶף אִם-נִזְכָּר אֶת-הָעֲנִיִּים אֲשֶׁר גַּם-שָׁקַדְתִּי לַעֲשׂוֹת כֵּן:
יא אָבָל בְּבֹא כִיפָא לְאַנְטִיּוֹכְיָא הוֹכַחְתִּיו עַל-פְּנֵי כִּי נִמְצָא
בּוֹ דְבַר אֲשָׁמָה:

פרק א

א פולוס שליח שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים
כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר
הקימו מן-המתים:
ב וְכָל-הָאֲחִים אֲשֶׁר אֲתִי אֶל-קְהֵלוֹת גָּלְטִיָּא:
ג חֲסֵד וְשְׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וַיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲדִינֵנוּ:
ד אֲשֶׁר-נָתַן אֶת-נַפְשׁוֹ לְכַפֵּר עַל-חַטְאֵתֵינוּ וּלְהַצִּילֵנוּ
מִן-הָעוֹלָם הַרָע הַזֶּה כְּרֻצוֹן אֱלֹהִים אֲבִינוּ:
ה אֲשֶׁר-לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:
ו תִּמְהוֹן אַחֲזִי כִּי-כֹה מִהֲרָה סָרְתֶם מֵאַחֲרֵי הַקְּרָא אֲתָכֶם
בְּחֲסֵד מִשְׁחַנּוּ וַתִּלְכוּ אַחֲרֵי בְשָׂרָה אַחֲרֵת:
ז וְהִיא אֵינְנָה בְּשָׂרָה אָבָל יֵשׁ אַנְשִׁים הַעֲכָרִים אֲתָכֶם
וְהַמְּבַקְשִׁים לְבַלְל בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ בְּלֵל וְהַפֶּה עַל-פְּנֵיהֶ:
ח אֲכַן אִם-גַּם אֲנַחְנוּ אוֹ-מִלְאָף מִן-הַשָּׁמַיִם יִשְׁמִיעְכֶם
בְּשָׂרָה אַחֲרֵת אֲשֶׁר לֹא הִשְׁמַעְנוּהָ יְיָרְכֶם:
ט כִּזֶּה אֲמַרְנוּ מֵאִז וְכֵן אָנִי אֹמֵר עוֹד הַפַּעַם וְאִם יִשְׁמִיעְכֶם
אִישׁ בְּשָׂרָה מִבְּלַעֲדִי זוֹ אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם יְיָרְכֶם:
י כִּי הַמְּפַתָּה אַנְשִׁים אָנִי עָתָה אוֹ מְדַבֵּר דְּבָרֵי לְפָנַי אֱלֹהִים
הֵאֵם לְהַפִּיק רְצוֹן מִבְּנֵי אָדָם אָנִי מִבְּקִשׁ כִּי לֹא-בִקְשָׁתִי
לְהַפִּיק רְצוֹן מִבְּנֵי אָדָם לֹא הֵייתִי עֹבֵד לְמְשִׁיחַ:
יא וְאָנִי מִגִּיד לָכֶם אַחֵי כִּי הַבְּשָׂרָה אֲשֶׁר נודַעָה לָכֶם מִפִּי
לֹא מִמְּקוֹר אָדָם יֵצֵאָה:
יב כִּי גַם-אֲנִי לֹא מִפִּי אָדָם קִבַּלְתִּיהָ וְלֹא הִרְנִי בֶן-אָנוּשׁ
כִּי אִם-בְּחֻזֹן מֵאֵת יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
יג כִּי הֵלֹא-שָׁמַעְתֶּם הַלִּיכוֹתִי לְפָנֶיךָ בְּדַת הַיְהוּדִית
וְאֶת-עֲדַת אֱלֹהִים רַדְפְתִּי לְבַלַּע וּלְהַשְׁחִית:
יד וְהוֹסַפְתִּי דַעַת בְּדַעוֹת הַיְהוּדִית מִרְבִּים בְּבִגְיִי גִילִי בְּקֶרֶב
עַמִּי וְקִנְאָה גְדוֹלָה קִנְאָתִי לְקַבְּלַת אֲבוֹתִי:
טו אֶף הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִבְדִּילָנִי מִמְּעֵי אִמִּי וְאֲשֶׁר קָרָאִי
בְּחֲסָדוֹ:
טז כְּאֲשֶׁר חָפֵץ לְגַלוֹת לִי אֶת-בְּנוֹ לְבִשׂוֹר יְשׁוּעָתוֹ בְּגוֹיִם לֹא
נוֹעַצְתִּי עִם-בְּשׂוֹר נָדָם אֶף לֹא כָרַגַע:
יז וְגַם לֹא-עָלִיתִי יְרוּשָׁלַיִם אֶל-הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר קִדְמוּנִי
כִּי אִם-הִלַּחְתִּי לְעָרֹב וּמִשָּׁם שִׁבְתִּי לְדַמְשָׁק:
יח וּמִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים עָלִיתִי אִז יְרוּשָׁלַיִם לְרְאוֹת
אֶת-כִּיפָא וְאֲשַׁב עִמוֹ חֲמֵשֶׁה עָשָׂר יוֹם:

ב^י כי עד-לא באו אנשים מאת יעקב אכל יחדו את-הגוים
 אף אחרי באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את-הנמולים:
 ג^י וכן גם-שאָר היהודים התפחדו עמו עד כִּי-גם-בר-נבא
 נתפש בכחשם:
 ד^י ואני בראתי כי לא ילכו נכחה לפי בשרת האמת
 אמרתי אל-כיפא לעיני-כל אמ-אתה היהודי תלך בדרך
 הגוים ולא בדרך היהודים מדוע זה תאלץ את-הגוים
 להתיהר:
 ט^ו הן מזרע היהודים נולדנו ולא מזרע הגוים החטאים
 בנפשותם:
 י^ו ואחרי אשר ידענו כי לא-יצדק איש בחקות התורה כי
 אם-באמונת ישוע המשיח גם-אנחנו באנו להאמין
 בישוע המשיח למען נצדק באמונת המשיח ולא
 בחקות התורה כי בחקות התורה לא יצדק כל-בשר:
 יא^ו ועתה כי נבקש צדקתנו במשיח ובכל-זאת עון ימצא
 בנו היהיה המשיח כהן לעון חלילה:
 יב^ו כי אם-אשוב ואבנה את-אשר הרסתי הנני מעיד בנפשי
 כי פשע אני:
 יג^ו כִּי-כמת נחשבתי לתורה על-פי התורה למען אחיה
 לאלהים:
 כ^ו הנני צלוב עם-המשיח וחי אנכי אף לא-אנכי כי
 אם-המשיח חי בירוח חיים אשר בבשרי כיום קניתי
 באמונתי בכך-האלהים אשר אהב אתי ויתן את-נפשו
 כפרי:
 כא^ו לא אעשה את-חסד האלהים לאין כי אם-תמצא צדקה
 על-ידי התורה אז המשיח מת חנם:

פרק ג

א^ו הוי גלטיים סכלים מי השמין בכשפים לבכם משמע
 אל-האמת אחרי אשר ישוע המשיח הצלוב היה חרות
 בתוכם כמו על-לוח לעיניכם:
 ב^ו רק זאת חפצתי לשמע מפיהם איך קבלתם את-הרוח
 עקב חקות התורה או עקב כח האמונה:
 ג^ו האם כזאת נסבלתם אחרי אשר החלתם להיות אנשי
 רוח תשלימו עתה בחקות הבשר:
 ד^ו למה-זה נשאתם עמל רב חנם אם לא לעזר הוא ולא
 להועיל:
 ה^ו הנה המאציל מן-הרוח עליכם או העשה בכם נפלאות
 היעשה כזאת בחקות התורה או בכח האמונה:
 ו^ו כאשר גם-אברהם האמין באלהים ויחשבה לו צדקה:
 ז^ו על-כן דעו-נא כִּי-בני האמונה בני אברהם המה:
 ח^ו והמקרא צפה מראש כי עתיד להצדיק את-הגוים
 באמונה הקדים לבשר את-אברהם לאמר ונברכו בך
 כל-הגוים:

ט^ו על-כן רק אנשי אמונה יתברכו עם-אברהם איש
 אמונים:
 י^ו אבל הבטחים על-מצות התורה ימצאו קללה בצדה כי
 כתוב ארוך אשר לא-יקים את-כל-הדברים הפתובים
 בספר התורה לעשות אותם:
 יא^ו וכי על-ידי התורה לא-יצדק איש לפני אלהים דבר
 ברור הוא כִּי-צדיק באמונתו יהיה:
 יב^ו והתורה לא אמונה תבקש כי אם-את-האדם אשר
 יעשה את-משפטיה וחי בהם:
 יג^ו המשיח פדה את-נפשנו מקללת התורה באשר היה
 לקללה תחתינו כי כתוב ארוך כל-התלוי על-העץ:
 יד^ו ובזאת על-ידי ישוע המשיח גם-הגוים יתברכו בברכת
 אברהם והרוח אשר אמר אלהים לתמו נקבל עקב
 אמונה:
 טו^ו אחי בדרך בני-אדם אני מדבר גם-ברית אשר כרת אחד
 האנשים ויקים אתה כמשפט לא יפירנה איש ולא
 ישנה-בה דבר:
 טז^ו והנה התבטחות נאמרו לאברהם ולזרעו ולא-אמר
 ולזרעך ברכים כי אם-ולזרעך ביחיד והוא המשיח:
 יז^ו וזה הדבר אשר אמרתי כי הברית אשר כרת אלהים
 במשיח מקדם ויקים אתה לא תוכל התורה הנתונה
 אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אתה ערשם
 את-ההבטחה לאין:
 יח^ו כי אם-תנתן המורשה בכח התורה לא-תהיה עוד בכח
 ההבטחה אבל לאברהם נתנה אלהים בהבטחה
 לפי-חסד:
 יט^ו אם-כן למה-זה נוספה התורה למען ינדע הפשע כִּי-רב
 הוא עד כִּי-יבוא הזרע אשר-לו משפט ההבטחה וזאת
 התורה ערוכה על-פי המלאכים ונתונה בידי איש
 הבנים:
 כ^ו אבל איש בנים לא לאחד הוא ואלהים הוא אחד:
 כא^ו ועתה הכי התורה נגד הבטחות אל חלילה כי לו נתנה
 תורה אשר בכחה לתת חיים או היתה גם-הצדקה בידי
 התורה:
 כב^ו אבל כתבי הקדש יגידון כי כל-אדם חטא ובזאת
 באמונת ישוע המשיח תבוא ההבטחה אל-המאמינים:
 כג^ו ולפני בא האמונה היינו שמרים במשמר תחת ידי
 התורה באסירי האמונה העתיקה להגלות:
 כד^ו ובכן היתה לנו התורה לאמנת לנהגנו אל-המשיח אשר
 משם נצדק באמונה:
 כה^ו אף עתה אחרי אשר נגלתה האמונה לא עוד אנחנו
 תחת יד האמנת:
 כו^ו כִּי-כלכם בני אלהים אתם עקב אמונתכם בישוע
 המשיח:

כ וזה חפצי עתה להיות עמכם ולשנות את-קולי כי במבוכה אני על-אדותיכם:

כא אמרו לי אתם החפצים להיות תחת משטר התורה האם לא תבינו דברי התורה:

כב הן כתוב כי שני בנים היו לאברהם האחד מן-השפחה והשני מן-הגבירה:

כג בן-השפחה נולד כדרךך פל-בשר וכן-הגבירה בדבר אלהים:

כד ואלה הדברים הם למשל כי שתי בריתות הנה האחת מהר סיני הילכת ילדיה לעבדות וזאת היא הגר:

כה כי הגר היא הר סיני בערב ודמתה לירושלים פיוס פאשר היא בעבדותה עם-בניה:

כו אף ירושלים אשר למעלה היא עיר החפש והיא האם לכלנו:

כז כי כתוב:

כח רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא-חלה פי-רבים בני-שוממה מבגי בעולה:

כט אולם אחי כיצחק בן בני ההבטחה אנהנו:

ל וכאשר הנולד אז כדרךך פל-בשר רבף את-הנולד על-פי רוח אלהים בן גם-עתה:

לא אבל מה אמר הכתוב גרש האמה הזאת ואת-בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת עם בן-הגבירה:

לב על-כן אחי לא-בני האמה אנהנו כי אם-בני-חורים:

פרק ה

א על-כן עמדו הן בחפש אשר נתן לנו המשיח ואל-תתפשו עוד בעל העבדות:

ב הנה אני פולוס מגיד לכם אם-תמולו המשיח לא-להועיל לכם:

ג ועוד אני מזהיר פל-איש אשר ימול מצוה הוא לעשות את-פל-דברי התורה:

ד נפרדים מעם המשיח אתם המצטדקים בתורה ונסוג מאחר החסד:

ה כי-אנהנו ברוח ובאמונה נשא עינינו אל-צדקה פאשר קוינו לה:

ו כי לפני ישוע המשיח אין-יתר עז לא למולה ולא לערלה כי אם-לאמונה בעלת פעלים באהבה:

ז ואתם מרוצתכם טובה היתה מי סגר עליכם מהשג את-האמת:

ח לא מפי הקרא אתכם דברי מפתים יצאו:

ט מעט שאר יחמיץ את פל-העריסה:

י ואני בטח בכם לפני אדנינו כי מחשבה זרה לא תעלה על-לבכם אף העבר אתכם ויהי מי שיהיה עונו ישא:

כו כי כל-אלה מכם אשר נטבלו בשם המשיח לבשו את-המשיח:

כח ואין עוד פה לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן-חורים לא זכר ולא נקבה כי כלכם אחד בישוע המשיח:

כט ואם-למשיח אתם זרע אברהם הנכם וירשי המורשה לפי ההבטחה:

פרק ד

א ואני אמר הירוש כל-עוד הוא ילד איננו משנה מעבד אף כי-הוא אדון כל-הנחלה:

ב והוא נתון בידי בן-משק הבית ופקידיו עד היום ההוא אשר יעד לו אביו:

ג בן גם-אנהנו בימי הילדות פעבדים היינו ליסדות הראשים השפלים בחלד:

ד אף פאשר מלאו הימים שלח אלהים את-בנו אשר נולד מרחם אשה נאשר נתון תחת משטר התורה:

ה לפדות את-הנתונים תחת משטר התורה למען נקבל משפט הבנים:

ו ויעז בנים אתם שלח אליכם אלהים את-רוח בנו בקרב לבנו אשר תקראו-בו אבינו אבינו:

ז על-כן אינך עוד עבד כי בן אתה ואם-בן גם-ירוש נחלת האלהים על-ידי המשיח:

ח והנה לפניכם טרם ידעתם את-האלהים השפתותם ללא-אלהי אמת:

ט ועתה אחרי אשר ידעתם את-האלהים ואף גם-נודעתם לו איך תשובו אל-היסדות השפלים האמללים כי תחפצו לעבדם עוד:

י אתם שמרים ימים נחדשים ומועדים ושנים:

יא ואני יראתי כי כחי פליתי בכם לריק:

יב היינא כמני פאשר גם-אני כמוכם ראו הנני מתחנן אליכם אחי כי מעודכם לא עשיתם-לי רעה:

יג ואתם ידעים כי בלא כח בעצמותי הודעתתי אתכם את-הבשרה בתחילה:

יד ובכור עניי הצרף בשרי לא מאסתם ולא געלתם גי כמלאך אלהים ראיתם פני פראות פני ישוע המשיח:

טו ואיה אפוא עתה אשרכם עד אני לכם כי בהדרש מכם גם-ענייכם תנקרו ו לתתן-לי:

טז האם לאויב הייתי עתה בעבור האמת אשר אגיד לכם:

יז לא טובה קנאת המקנאים לכם החפצים להפריד בין הדברים למען בהם תדבקון:

יח טוב הוא לקנא תמיד לדבר טוב ולא לבד בראתכם את-פני:

יט ילדי עוד הפעם חבלי לדה יאחזני עליכם עד אשר-יוצר בכם המשיח:

א אל-תשאו נפשתיכם האלהים אין להתל בו כי באשר
 זרע איש פן יקצר:
 ב כי-הזרע לבשרו יקצר קציר בשרו כליון חרוץ והזרע
 לרוח יקצר קציר הרוח חיי עולם:
 ט ואנחנו בל-תתפנה ידיו בעשות טוב פי-נקצר בעתו
 אמ-לא נרפה:
 י ועל-כן אפוא בעוד יש-לנו ידים נטיבה-נא לכל-בני
 אדם ועל כלם לבני בית האמונה:
 יא ראו מה-רב המכתב הזה אשר-כתבתי אליכם בנידי:
 יב אלה המבקשים להתפנות לעינים יאלצו אתכם להמול
 רק למען בל-יכדפו על-דבר צלב המשיח:
 יג והנמולים ההם את-התורה אינם שמרים רק חפצים פי
 תמולו למען יתהללו בבשרכם:
 יד ואני חלילה לי מהתהלל זולתי בצלב ישוע המשיח
 אדנינו אשר-בו העולם צלוב-לי ואני צלוב לעולם:
 טו כי-במשיח ישוע אין יתר עז לא למולה ולא לערלה כי
 אמ-לבריאה חדשה:
 טז וכל-המיישרים לכת לפי קנה המדה הזאת שלום וחסד
 עליהם ועל-ישראל עם האלהים:
 יז מעתה והלאה אל-ילאני עוד איש כי אות חותם האדון
 ישוע נשא אני בבשרי:
 יח אחי חסד ישוע המשיח אדנינו עם-רוחכם אמן:

א ואני אחי אם עוד אקרא להמול על-מה-זה אני נרדף
 הלא סר מכשול הצליב ואיננו:
 יב מי-יתן אפוא ומסלפי דרכיכם ימלו:
 יג כי דרור נקרא לכם אחי אף לא דרור להחטיא
 את-בשרכם כי אמ-לעבד איש את-רעהו באהבה:
 יד כי כל-התורה תוקם במצוה האחת הזאת ואהבת לרעהו
 כמוף:
 טו אף אמ-תנשכו ותאכלו איש את-רעהו ראו פן-איש
 ביד רעהו תספו:
 טז ואני הנני אמר התהלכו כאנשי רוח ואז לא תמלאו את
 תאוות הבשר:
 יז כי הבשר מתאנה את-אשר לא יאבה הרוח והרוח
 את-אשר לא יאבה הבשר כי שניהם צרים זה לזה עד
 אשר לא תוכלון עשות באשר תחפצו:
 יח ואם-תלכו פאשר יולככם הרוח אינכם עוד תחת
 משטר התורה:
 יט ומעללי הבשר ידועים ואלה הם נאוף זנות זמה
 ועגבים:
 כ עבדת אלילים וכשפים איבה מריבה וקנאה פעש מדון
 מחלקת ומפלגות:
 כא משטמה ורצח ודרכי סבאים וזוללים ועוד אחרים
 כמותם אשר עליהם אני אמר באשר מאז אמתתי
 כי-עשי אלה לא יירשו מלכות האלהים:
 כב ופרי הרוח הוא אהבה שמחה ושלום ארף אפים
 נדיבות חסד ואמונה:
 כג ענוה וזהגוע לכת ולמדודת כאלה אין תורה:
 כד ומי אשר לישוע המשיח הם הצליבו את-הבשר
 עם-כל-תשוקתו ותאוותו:
 כה אמ-חיי הרוח בנו נלכה גם-בארחות הרוח:
 כו וכבוד שוא לא נרדף להתגרות איש ברעהו או לקנא
 איש ברעהו:

פרק ו

א אחי אם-איש מכם נלכד ועשה אחת מאלה אשר לא
 תעשינה אתם אנשי רוח הקם תקימו אתו בענוות רוח
 וזכרת פן-תלכד במסה גם-אתה:
 ב שאו עליכם איש סבל רעהו ובזאת תשמרו את-תורת
 המשיח:
 ג ואיש פי-יחשב בעיניו כמה נחשב הוא בהיותו
 כבלימה מתעה הוא את-נפשו:
 ד אף יבחן איש את-מעשהו ואז ישמח במעשיו לבוד
 ולא לנכח רעהו:
 ה כי איש איש כבד משאו ישא:
 ו התלמיד למלמדו דעה יתן חלק מכל-טובו: